

Írta:

2014. augusztus 09. szombat, 10:43

Joggal lehetünk büszkék Zsolnay Vilmosra (képünkön), az iparos zsenire. Aki gyárat alapított, félig-meddig világhírnévre tett szert. A félig-meddig kifejezés persze kissé lekicsinylő. Ami azért indokolt, mert amit az utóbbi évtizedekben a márkanév lejáratásáért tettek sokan, az bizony bicskanyitogató, szánalmas, szomorúan kacagtató. Utoljára talán az államosítás előtt lehetett rend a gyártelepen, az elmúlt évszázad dereka környékén.

Csodálatos, évszázadosnál régebbi alkotások, műremek jelzik az elődök különleges képességeit. Magasra tették a mércét, van mit elherdálni a hírnévből. A cseppet sem szívderítő históriának pedig még koránt sincsen vége.

Ha csak a II. nagy viláégés utáni történetet vizsgáljuk, akkor abban sok siker nem lelhető fel. Inkább a kudarcok voltak a mérföldkövek, akadt belőlük bőségesen. Ebben legalább nem volt szűkmarkú az élet, a hányatott sorsú iparközponttal. A gazdaság, meg a politika kontárjai, szerencselovagjai, spekulánsai egymással vívták alantas csatáikat. Természetesen a maguk hasznának reményében, mások kontójára. Ez a küzdelem még nem dőlt el, akadhatnak benne fordulatok. Szembesülhetünk még újabb döbbenetekkel, ne legyen illúziónk, ezt a rémmesét még írják, nincs pont az utolsó mondat után

A sok-sok felháborító fordulatot még felsorolni sem lehetne, legfeljebb egy vaskos kötetben férne el a rengeteg csúfság, ami itt megesett az évtizedek

Szegény Vilmos bátyánk!

Írta:

2014. augusztus 09. szombat, 10:43

---

során. Most éppen névre, és védjegyre jegyezték be jogokat, egyesek szerint törvénytelenül. A nyomozás végeredménye nyilván jelenleg még ismeretlen. De bármi lehet a következménye, az megint nem fog használni a hírnévnek.

A fazekasmester nagyon szégyellné magát, ha feltámadna. Aztán vélhetően hamar rendet váгна. De erre jelen állás szerint csekély a sansz. Marad az arcpirító lejáratás, gazdátlanság, jogi huzavona, rendőrségi procedúra. Szegény Vilmos bátyánk, ide jutott az örökség. A szellemi, meg a tárgyi javak hullnak szét, a szemünk láttára.

Régebben egyenként szokták lopni a porcelánokat. A harmadik évezredben azonban megváltozott a világ. Már lassan az egész forog kockán, aminek „természetesen” a pécsiek lehetnek a legnagyobb vesztesei.